

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 78 0 К 013771 13 Квлз
Бања Лука, 27.6.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина, Стаке Гојковић, Росе Обрадовић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног М. В., због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио осуђени, против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 78 0 К 013771 12 Кж од 13.12.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.6.2013. године, донио је слиједећу

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прњавору број 78 0 К 013771 12 К од 02.7.2012. године оглашен је кривим оптужени М. В., због кривичног дјела тешка крађа из члана 232. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, обавезан је да плати трошкове поступка у паушалном износу од 150,00 КМ, а оштећени Р. Р. је са имовинско-правним захтјевом упућен на парницу.

У поступку по жалби Окружног тужиоца у Бањој Луци изјављеној против наведене пресуде, Окружни суд у Бањој Луци број 78 0 К 013771 12 Кж од 13.12.2012. године, је уважавањем жалбе преиначио пресуду Основног суда у Прњавору у одлуци о казни, тако што је оптуженом М. В., за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. Кривичног закона Републике Српске изрекао казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Против те пресуде осуђени је благовремено поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) без назначења основа побијања, али из образложења Захтјева произлази да се правоснажна пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка у облику повреде права на одбрану, те због повреде Кривичног закона. Захтјевом се предлаже да Врховни суд уважавањем Захтјева поступи у смислу одредбе члана 355. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

У одговору на Захтјев, републички тужилац Бранка Милошевић је оспорила основаност Захтјева, образлажући да из садржаја списка предмета произлази да у поступку доношења правоснажне пресуде нису повријеђена правила поступка везана за достављање жалбе на одговор и обавјештења о сједници вијећа другостепеног суда. Предложила је да се Захтјев одбије.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд је испитивање повреда закона, у смислу одредби члана 354. ЗКП РС, ограничио само на оне повреде на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Из образложења Захтјева произлази да се правоснажна пресуда побија по основу оба наведена законска разлога.

У прилог тврдње о учињеној повреди одредаба ЗКП РС која се манифестује у повреди права на одбрану, Захтјевом се истиче да је осуђеном ускрћено право на правично суђење у жалбеном поступку тиме што је, због пропуста суда да му достави жалбу тужиоца на одговор, онемогућено да изнесе свој одговор на жалбу и аргументовано оспори наводе жалбе, те тиме што на законит начин није обавјештен о одржавању сједнице вијећа другостепеног суда на којој је одлучивано о жалби тужиоца на првостепену пресуду.

Неосновани су приговори Захтјева који се темеље на тврдњи да су у жалбеном поступку учињене повреде одредаба кривичног поступка које регулишу начин достављања писмена, а које повреде би манифестовале повреду права на одбрану као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Ово из разлога што је достављање жалбе тужиоца оптуженом на одговор, те обавјештавање оптуженог о сједници вијећа другостепеног суда на којој је одлучивано о тој жалби и донесена побијана пресуда, извршено на законит начин, у складу са одредбама члана 82. ЗКП РС.

Наиме, у спису предмета егзистирају доставнице из којих произлази да је првостепени суд посредством поште, у неколико наврата покушао доставити оптуженом на кућну адресу жалбу тужиоца (18.07.; 20.07.; 26.07.; 15.08. и 18.8.2012. године). Када је писмено приликом посљедњег покушаја доставе враћено суду са извјештајем достављача поште да се достављање није могло извршити јер је прималац отпутовао у иностранство-А., суд је у складу са одредбом члана 82. став 3. ЗКП РС жалбу тужиоца истакао на огласну таблу суда 13.9.2012. године, те се сматра да је по истеку рока од 8 дана од дана истицања, извршено пуноважно достављање.

Исти начин достављања је примјенио и другостепени суд, истицањем обавјештења о сједници другостепеног вијећа на огласну таблу суда дана 04.12.2012. године, а то након што достављање није било могуће извршити на

адресу оптуженог 28.11.2012. године, када је писмено враћено суду са знаком достављача да је именовани отпутовао у иностранство.

Дакле, када достављање наведених писмена оптуженом на адресу пребивалишта није било могуће извршити из разлога што је оптужени промјенио адресу боравишта, а да о томе није обавјестио суд, и поред тога што је на ту обавезу прописно упозорен приликом првог испитивања (што произлази из записника о испитивању од 27.02.2012. године), онда су тиме испуњене законске претпоставке да се достављање ових писмена (с обзиром на њихов карактер) изврши истицањем истих на огласну таблу суда.

Достављање наведених писмена осуђеном које је извршено на описани начин је законито и пуноважно, па се супротне тврдње Захтјева не могу прихвати као основане.

Повреда Кривичног закона, када је у питању одлука о кривичним санкцијама, у смислу одредбе члана 312. тачка д) ЗКП РС постоји ако је у изрицању санкције прекорачено овлаштење које суд има по закону. Како је у конкретном случају осуђеном изречена казна затвора у границама прописане казне за почињено кривично дјело тешка крађа из члана 232. став 1. КЗ РС у складу са општим правилима о одмјеравању казне прописаним одредбом члана 37. истог законског прописа, то се приговори подносиоца Захтјева којима, уз тврдњу о престојности казне затвора изречене побијаном пресудом, доводи у питање правилност одговарајућег вредновања олакшавајућих и отежавајућих околности од значаја за висину казне, не могу подвести под повреду Кривичног закона у смислу цитираног законског прописа, која би се манифестовала у прекорачењу законских овлаштења при доношењу одлуке о казни.

Из изнијетих разлога, овај суд је у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС одлучио као у изреци, те поднесени Захтјев осуђеног одбио као неоснован, јер повреде закона на које се позива подносилац Захтјева нису учињене.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић